

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.156/2020/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. december hó 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. július hó 10. napján kelt 15.B.1401/2018/69. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A másodfokú eljárás során felmerült 6.000,- (hatezer) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben megjelölt ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében (Btk.164.§ (1) (8) bekezdés I. fordulat), ezért 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Úgy rendelkezett, hogy a kiszabott szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.B.12.502/2014/10. számú jogerős ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztés végrehajtását elrendelte. A vádlott által őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáért, míg a vádlott jogos védelem címén történő felmentéséért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan eltérő jogi minősítés megállapításáért és enyhébb büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.558/2020/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezést nem tartotta megalapozottnak. Az ügy tanácsülésen történő elbírálására tett indítványt, bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárás szabályokat megtartotta, teljes körű bizonyítást folytatott le, mely alapján megalapozott tényállást állapított meg. A mérlegeléssel megalapozottan megállapított tényektől eltérő tényállás megállapítására nem látott lehetőséget, mert a védelem által kifejtettek a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmába ütköznek. A vádlott jogos védelmi helyzetre történő hivatkozását nem tartotta megalapozottnak, hasonlóképpen a védőnek eltérő, enyhébb jogi minősítés megállapítását kezdeményező fellebbezését sem. Álláspontja szerint a törvényszék okszerűn következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogszabályoknak.

Véleménye szerint a törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen tárta fel, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a büntetési tartamot a törvényi minimumhoz közel állapította meg. A tartam a cselekmény tárgyi súlyát valamint a különös bűnismétlő vádlott személyének nagyobb társadalomra veszélyességi fokát nem tükrözi és alkalmatlan különösen a speciális prevenció elérésére. Erre figyelemmel a főbüntetés lényeges súlyosítását, középértékben történő meghatározását tartotta indokoltnak a mellékbüntetés súlyosítása mellett. Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek találta. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét oly módon változtassa meg, hogy a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

- [3] A vádlott kirendelt védője írásbeli fellebbezés indokolásában az elsőfokú perbeszédében elmondottak figyelembevételét kérte. Figyelemmel arra, hogy a cselekmény nem került minden kétséget kizáróan bizonyításra, a vádlott felmentését kérte elsődlegesen. Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.
- [4] Az ítélet tábla az ügyet tanácsülésre tűzte, a védő a Be.598.§ (4) bekezdésében írt törvényes határidőn belül nyilvános ülés kitűzését kérte. A nyilvános ülésen a vádlott nem jelent meg.
- [5] A védő perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban kifejtetteket ismételte meg.
- [6] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes körűen felülbírált. Megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. A bizonyítási eljárást a bizonyítandó tényekre lefolytatta, mely alapján az iratok tartalmának megfelelő, teljes, logikai hibától mentes tényállást állapított meg, mely mentes a Be.592.§ (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt hibáktól. A tényállás megalapozott, ezért az a felülbírálat alapját képezte a Be.591.§ (1) bekezdése szerint.

Az erkölcsi bizonyítvány adatai alapján a tényállás személyi része csupán annyiban egészítendő ki, hogy a vádlott ellen a Budapesti X. és XVII. Kerületi Ügyészség B.X.3889/2018. szám alatt 2019. július hó 25. napján vádat emelt a Btk.310.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt. (elkövetési idő: 2018. július hó 17. napja)

- [7] Az ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2021. január hónapra tűzött tárgyalást.

A törvényszék a bizonyítékokat maradéktalanul felsorolta, azokat összevetette, megindokolta, hogy a vádlott vallomásával szemben miért a sértett vallomását fogadta el. Abban nem észlelt lényegi ellentmondásokat, azt állapította meg, hogy az eset után a kórházban tett nyilatkozata ugyan elnagyoltabb volt, de ennek a sértett elfogadható és az igazságügyi orvosszakértő által is megerősített indokát adta. Utalt arra is, hogy a sértett nem is akart eljárást kezdeményezni, a vádlott megbüntetését nem is kívánta. A kihallgatott tanú vallomása a sértetti nyilatkozatot erősítette, a vádlott által előadottakat a helyszínre érkező rendőrtanúk sem támasztották alá. A helyszíni szemle jegyzőkönyve, a lefoglalás iratai ugyancsak a sértett által elmondottakat igazolták. Genetikai szakértői vélemény állapította meg, hogy a lefoglalt kés nyelén lévő szennyeződések a sértettől származnak, míg a kés pengéjén a sértett vérszennyeződése volt a domináns, de jelen volt a vádlott vére is.

A sértett sérüléseiről a nyomozás során az iratok alapján igazságügyi orvosszakértő készített szakvéleményt, melyet a sértett személyes vizsgálata alapján a tárgyalási szakaszban kiegészített, a megállapított sérülések leírását, elhelyezkedését pontosította, egyik sérülés gyógytartamát módosította. A védő indítványára kirendelt új szakértő nagyvonalakban a szakértő véleményét támasztotta alá. A szakértők egybehangzóan nyilatkoztak a sérülések elhelyezkedése, gyógytartamára, arra, hogy a

mellkasi sérüléseknél az életveszély reális lehetősége fennállt. Egybehangzóan állapították meg, hogy a sértett sérülései keletkezettek az általa előadott mechanizmussal, a lefoglalt eszközök alkalmasak voltak a sérülések előidézésére. Mindkét szakértő egyértelműen kizárta azt a vádlotti előadást, hogy a mellkasi sérülések kaszabolástól jöttek volna létre, a szúrásokat irányítottak, célzottan véleményezték. A szakértők egyetértettek abban is, hogy közepes erőbehatás is elegendő volt a sérülések létrehozására.

Az orvosszakértői vélemények közötti ellentmondások egymás jelenlétében tisztázódtak.

A vádlott sérülésére vonatkozóan orvosi irat állt rendelkezésre, annak keletkezési körülményeiről a vádlott ellentétes nyilatkozatokat tett. A sértett elismerte, hogy a vádlottat egy alkalommal pofon vágta, valamint nem zárta ki, hogy a dulakodás közben a füle mögött szúrt sérülése keletkezett, azonban csak azután, hogy a vádlott őt első alkalommal megszúrta.

Tekintettel arra, hogy a védő felmentésre irányuló fellebbezésében lényegében a bizonyítékok felülmérlegelését kérte, arra pedig megalapozottan megállapított tények mellett nincs mód, az nem vezethetett eredményre.

[8] A helyesen megállapított tényekből a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogszabályoknak.

A mellkas elülső felszínén a jobb oldali kulcscsont alatt 3 cm-re a középső kulcscsonti vonalban körülbelül 4 cm-es, mélybe terjedő szúrt sérülés gyógytartama 8 napon túli, de közvetlenül életveszélyes sérülés, a tüdő, a kulcscsont alatti verő- és visszerek és a szív sérülése bekövetkezésének reális lehetősége is fennállt. A mellkas oldalsó felszínén, a bal oldalon a középső hónaljvonalban, az V. és VI. bordák magasságában keletkezett 1 cm-es szúrt sérülés gyógytartama ugyan 8 napon belüli volt, azonban ez is közvetetten életveszélyes sérülés, a mellkas megnyílása, légmell, vérmell, tüdő sérülése bekövetkezésének reális lehetősége itt is fennállt.

[9] A vádlott elkövetéskori tudattartalmára a törvényszék helyesen a Kúria 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatának I. pontjában írt szempontok alapján következtetett.

Figyelembe vette, hogy az elkövetéshez használt kések - melyek pengehosszúsága 12,5 és 18 cm volt - egyértelműen az élet kioltására alkalmas eszközök voltak, a vádlott két alkalommal támadott a sértettre, közben eszközt is váltott, mindketszer közepes erővel, hirtelen szúrt, a sértett a helyzetéből adódóan a támadás ellen védekezni csak a szúrás megtörténte után tudott.

Kifejtette, hogy köztudomású, hogy a támadott testtájék, a mellkas életfontos ereket, szerveket rejt, melyek megsértése ilyen pengehosszúságú késekkel az azonnali vérvesztés következtében a sértett halálához is vezethetett volna.

[10] Az alanyi tényezők köréből kiemelte a törvényszék a vádlott indulatvezéreltségét, és agresszív viselkedésre hajlamosságát, a beszerzett adatok szerint újabb erőszakos bűncselekmény miatt folyik ellene eljárás. Utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a cselekményt megelőzően a vádlott és a sértett viszonya rendezett volt, a közvetlen kiváltó ok a pénz miatt kialakult váratlan konfliktushelyzet volt. Helyesen állapította meg, hogy a sértett életének kioltására nem irányult a vádlott szándéka. Helytállóan utalt arra, hogy a vádlott szándéka nem csak a ténylegesen bekövetkezett, hanem az ennél súlyosabb sérülés okozására is kiterjedt és azzal is számolnia kellett, hogy a magatartása objektíve alkalmas az életveszélyes sérülés előidézésére, e következményt előre kellett látnia. Ebbe belenyugodott, tehát az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletét eshetőleg szándékkal valósította meg.

A törvényszék helyesen vetette el a vádlottnak a Btk.22. §-a szerinti jogos védelmi helyzetre hivatkozását. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a vádlott feltételezte, hogy a sértett tulajdonította el a pénzét, a sértett zsebeit, tárcáját megmutatta. A vádlott ennek ellenére a sértettre támadt, a sértett részéről jogtalan támadás a vádlott irányába nem történt.

[11] A törvényhozó az elkövetett cselekményre 2-8 év szabadságvesztés büntetés kiszabását teszi lehetővé, az irányadónak tekintendő középérték 5 év. A törvényszék a súlyosító és enyhítő körülményeket maradéktalanul felsorolta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a középérték alatti büntetést szabott ki, mely megfelel a cselekmény tárgyi súlyának a kísérleti szakra is tekintettel, valamint a büntetés kiszabásakor irányadó tényezőknek. Az ügyészi indítványban írt súlyosabb büntetéskiszabása nem indokolt a cselekmény tárgyi súlyát és a bűnösségi körülményeket szem előtt tartva.

[12] A védő által kért enyhítésre nincs törvényes lehetőség. A vádlott speciális bűnismétlő, cselekményét próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el.

Az ítélet járulékos rendelkezéseit az ítéletábra törvényesnek találta.

[13] A fent írtakra figyelemmel az ítéletábra a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a törvényszék ítéletét annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta azzal, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés jellegét a Btk.33.§ (2) bekezdése alapján megjelölte.

[14] A másodfokú eljárásban a védő közreműködésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be.613.§ (1) bekezdése alapján a vádlott köteles viselni figyelemmel a Be.574.§ (1) bekezdésére is.

Budapest, 2020. év december hó 1. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Cserni János sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. július hó 10. napján kihirdetett 15.B.1401/2018/69. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 2.Bf.156/2020/12. számú végzése folytán 2020. december hó 1. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2020. év december hó 1. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tiszttviselő